Dosarul nr. 1r-141/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
1-22127958-02-1r-07022024 Judecător Dorin MUNTEANU

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2024

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CHIŞINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Oxana ROBU
Judecători: Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Sergiu VASILIU, care acț*****ează în interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **GÎNCU Marcel *****,** născut la *****, de etnie moldovean, studii medii, supus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru (f.d. 170) și narcolog (f.d. 171) nu se află, fără antecedente penale, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 30.08.2022 – 15.01.2024;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău de la 07.02.2024- 25.06.2024 (în procedura judecătorului Ecaterina PALANCIUC), de la 25.06.2024 – 13.11.2024)în procedura judecătorului Vitalie BUDECI);
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Sergiu VASILIU, care acț*****ează în interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:
1. *Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024*, ***GÎNCU Marcel *****,** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal al RM, aplicându-i în baza acestei Legi,

cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin.(1) din Codul Penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci și două mii cinci sute, 00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a informat GÎNCU Marcel *****, că în corespundere cu prevederile art. 64 alin.(3/1) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral.

Până la devenirea definitivă a sentinței s-a aplicat față de GÎNCU Marcel ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui GÎNCU Marcel ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

S-a admis în parte acțiunea civilă depusă pe dosar și se încasează de la GÎNCU Marcel *****, în beneficiul O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. suma de 19950,00 (nouăsprezece mii nouă sute cincizeci, 00) lei, cu titlu de reparații pentru prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

Mijloacele material de probă: - copia contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023 (f.d. 140-141) – recunoscut în calitate de mijloc materiale de probă prin ordonanța din 04.05.2023 (f.d. 143); - 1 înregistrare video, care surprinde momentul retragerii mijloacelor financiare obținute prin credit nebancar conform contractului nr. ***** din 15.03.2023. (f.d. 144) – recunoscută în calitate de mijloc materiale de probă prin ordonanța din 04.05.2023 (f.d. 146) – urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acesteia.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, ***GÎNCU Marcel*** *****, la data de 15.03.2023 în intervalul de timp ora 17:45 – 18:52, împreună și de comun acord cu PRODAN *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, prezentându-se ca fiind cet. GRAJDEAN **********, a.n.*****, prin intermediul aplicației „MyIute", au obținut un credit nebancar de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., în sumă totală de 24200,00 lei, fiind încheiat contractul de credit nebancar nr. *****, bani pe care, i-au însușit și utilizat în scopuri personale astfel cauzându-i O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., daune materiale în valoare de 24200,00 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, GÎNCU Marcel *****, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal al RM – *escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În ședința de judecată, inculpatul GÎNCU Marcel *****, a înaintat cererea privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuit și recunoaște integral vinovăția în cele încriminate, cererea

nominalizată fiind susținută integral de către avocatul VASILIU Sergiu, care acționează în interesele inculpatului, confirmând autenticitatea cererii întocmite.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024 a declarat recurs avocatul Sergiu VASILIU, care acționează în interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024, rejudecarea cauzei în partea soluționării acțiunii civile şi pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a dispune admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de OCN "Iute Credit" SRL şi încasarea de la GÎNCU Marcel a sumei de 2000 lei.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea consideră sentința instanței de judecată este neîntemeiată în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile şi se contestă doar în această parte.

Indică recurentul că, deşi instanța de judecată corect a indicat că inculpatul GÎNCU Marcel urmează să răspundă solidar împreună cu inculpatul PRODAN ***** față de partea civile şi că pentru soluționarea acțiunii civile urmează a fi aplicată legislația civilă, totuși în partea dispozitivă a sentinței a dispus încasarea întregii sume de *****950 lei de la GÎNCU Marcel *****, soluție care în opinia apărării nu este justă, aici impunându-se o altă hotărâre.

Astfel, constată că, în ședința de judecată inculpatul GÎNCU Marcel a indicat că din suma obținută în urma comiterii infracțiunii a primit doar 2000 lei, restul banilor au fost însușiți de către PRODAN *****, în *****enea circumstanțe, consideră că obligația solidară a inculpatului GÎNCU Marcel poate și trebuia a fi determinată la această sumă de 2000 lei, ce urmau a fi încasați de la acesta în beneficiul ONC "Iute Credit" SRL, în rest acțiunea civilă urmând a fi soluționată de către instanța care va judeca cauza penală în privința lui PRODAN *****.

Soluția cea mai oportună, în opinia părții apărării, ce se impunea în speță este de a lăsa ca asupra acțiunii civile să se expună definitiv instanța care urmează să judeca cauza penală în privința lui PRODAN *****.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus

examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar *de a admite recursul declarat de avocatul Sergiu VASILIU, care acționează în interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art. 441 alin.(2) Cod de procedură penală, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024 casarea parțială a sentinței atacate în partea individualizării pedepsei, cu rejudecarea cauzei doar în această parte și pronunțarea unei noi Hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu art. 437 alin.(1), pct. 1) Cod de procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: *1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art. 449 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a)

recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil;2) *admite recursul, casând hotărârea, parțial* sau integral, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; *b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului;* c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (2) Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

În conformitate cu prevederile art. 441 Cod de procedură penală, *(1) Instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

7. Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art. 384 alin.(3) Codul de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform art. 385 alin.(1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art. 394 alin.(1), pct. 1) și 2) Codul de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art. 1 CPP, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătoreşti cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi*

protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".

Dispozițiile art. 1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanțele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod".*

Conform art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

8. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată temeiuri de a casa Sentința parțial în partea calificării acțiunilor inculpatului GÎNCU Marcel ***** în baza art. 190 alin.(2) lit. b), c) Codul penal, având în vedere că la examinarea recursului, a intervenit o Lege mai blândă și anume care determină caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune și prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în M.O. nr.245-246 din 07.06.2024, în vigoare din 07.09.2024 (cu unele excepții), au fost operate modificări la Codul Penal privind noțiunea de proporții considerabile, precum și aprecierea și calificarea valorii bunurilor însușite și utilizate în scopuri personale, motiv din care se impune necesitatea excluderii agravantei ,, cu cauzarea de daune în proporții considerabile" reținute în sarcina inculpatului GÎNCU Marcel *****.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de instanța de fond, instanța de recurs **constată**:

GÎNCU Marcel *****, la data de 15.03.2023 în intervalul de timp ora 17:45 – 18:52, împreună și de comun acord cu PRODAN *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, prezentându-se ca fiind cet. GRAJDEAN **********, a.n.*****, prin intermediul aplicației „MyIute", au obținut un credit nebancar de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., în sumă totală de 24200,00 lei, fiind încheiat contractul de credit nebancar nr. *****, bani pe care, i-au însușit și utilizat în scopuri personale astfel cauzându-i O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., daune materiale în valoare de 24200,00 lei.

Potrivit prevederilor art. 100 alin.(4) Cod procedură penală, toate probele administrate în cauza penală urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile legale, prin procedee probatorii respective.

Potrivit prevederilor art. 101 alin.(1), (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

9. Colegiul penal ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului GÎNCU Marcel ***** *urmează a fi recalificate din art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal în baza art. 190 alin.(2) lit. b) din Codul penal*, fapt ce rezultă din probele administrate în prezenta cauză penală.

Colegiul penal apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității lor conchide că vinovăția inculpatului GÎNCU Marcel ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, și-a găsit confirmare în ședința instanței de recurs și aceasta rezultă din probele administrate direct în cadrul cercetării judecătorești și apreciate, în ansamblu.

Astfel, instanța de recurs reține că inculpatul GÎNCU Marcel ***** a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal al RM conform semnelor calificative : escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și cu cauzarea de daune în proporții considerabile".

Instanța de recurs stabilind în mod corect situația de fapt conchide necesar de a recalifica acțiunile inculpatului GÎNCU Marcel ***** în baza art. art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM, conform indicilor calificativi: - *escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*, or caracterul de daune în proporții considerabile este prevăzut la prevederile art. 126 alin.(2) CP al RM, în redacția legii cu modificări la data de 06.06.2024 (în vigoare de la data de 07.09.2024) ori această lege are efect retroactiv în temeiul prevederilor art. 10 CP al RM, fiind mai blândă şi mai favorabilă pentru inculpat, care influențează încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În continuare, necătînd la faptul că inculpatul GÎNCU Marcel ***** la faza de urmărire penală și în cadrul ședinței în instanța de judecată a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal conchide ca fiind dovedită vinovăția inculpatului GÎNCU Marcel ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal, *escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*, prin totalitatea probelor administrate și examinate.

10. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul GÎNCU Marcel ***** a înaintat personal o cerere autentică întocmită olograf și semnată de acesta personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364/1 Cod de Procedură Penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și dorește examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, în privința cărora nu are obiecții, iar drepturile, obligațiile și consecințele examinării cauzei în procedură simplificată i-au fost aduse la cunoștință.

Ținând cont de faptul că din probele administrate rezulta că faptele inculpatului GÎNCU Marcel ***** erau stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana sa, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul era întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 CPP, întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțineau indicii că în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheierea protocolară din 20 decembrie 2023 instanța de fond a admis cererea inculpatului GÎNCU Marcel ***** și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364/1 Cod de Procedură Penală. (f.d. 19-20 Vol II)

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță".

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

11. Prin justețea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului GÎNCU Marcel ***** în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit

justiției.

În ordinea stabilită de art. 364/1 alin.(4) CPP, în cadrul audierii conform regulilor de audiere a martorului, potrivit art. 105-110 din CPP al RM, sub jurământ și avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase GÎNCU Marcel ** a declarat că*** învinuirea care i-a fost adusă potrivit rechizitoriului o recunoaște integral, faptele indicate în rechizitoriu sunt descrise corect, și nu are nimic suplimentar de adăugat. La întrebările avocatului, inculpatul a declarat că, cele săvârșite de el au fost greșite și îi pare foarte rău. Din suma anunțată, în mare parte nu el a avut beneficii. Din suma dată a primit doar 2000,00 lei. A colaborat cu poliția, a ajutat la orice solicitare de a d-lor, a prezentat toată informația. Băieții care au avut de suferit i-a adus să depună plângeri. Îi pare rău de cele comise, se căiește în acest sens, din care considerent a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

*În pofida faptului că, inculpatul GÎNCU Marcel ***** și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de recurs, și anume:*

- ***Procesul-verbal de audiere a bănuitului GÎNCU Marcel ***** din 18.05.2023,*** potrivit căruia acesta a declarat că, vina în cele imputate lui o recunoaște parțial și sincer se căiește de cele săvârșite. Cu referire la cele întrebate poate spune că, aproximativ în luna martie 2023, a făcut cunoștință cu PRODAN *****, la data de 03.03.2023, la benzinăria din s. *****Ulterior, își aduce aminte că, în timp ce se afla la prietena sa pe nume Maria ***** a.n. *****, cu dânșii mai era încă un prieten pe nume Ștefan Traian *****a.n. *****, Maria ***** a fost telefonată de către PRODAN *****, care a întrebat-o dacă îl poate ajuta cu suma de 1000,00 lei, dar Maria nu avea această sumă și aceasta l-a întrebat pe dânsul (inculpatul) dacă nu are bani, ca să-l ajute pe PRODAN *****. El (inculpatul) a fost de acord și seara au mers la benzinăria din s. ***** și s-au întâlnit cu PRODAN *****, care era cu un băiat pe nume „*****”, cu părul blond, și o domnișoară. Dânșii erau cu o mașină de model „***** Astfel, ***** (ce avea părul blond) l-a rugat să achite combustibilul pentru mașină în sumă de 393,00 lei și 700,0 lei să-i transfere acestuia pe card, pentru ca dânsul să-și repare fara de la mașină, ceea ce a și făcut. ***** (cu părul blond) i-a lăsat un număr de telefon și i-a spus că tot în acea zi or să vină la club și-i vor restitui banii, dar așa și nu l-a mai telefonat și banii nu i-au fost restituiți. A doua zi deja, a început să-și facă griji și a telefonat-o pe Maria ***** și a întrebat-o ce se aude cu banii, la care aceasta a luat legătura, nu este sigur, dar probabil cu PRODAN *****, și deja ***** (cu părul blond) l-a telefonat și i-a spus că la moment nu are bani, dar trebuie să primească un transfer în sumă de 1000,00 euro, și l-a rugat să caute băieți care ar accepta următoarea propunere, transferul de bani prin intermediul „Western Union”, să fie pe numele lor, și astfel din suma dată primită îi v-a reîntoarce banii. Dânsul l-a întrebat pe „Marius”, colegul de cameră, prin intermediul aplicației „Instagram” dacă poate să-l ajute, să primească un transfer de bani în sumă de 300 euro și anume că are nevoie de poza de la buletin, la care dânsul a căzut de acord. Din start ***** i-a spus suma de 300,00 euro, după care i-a spus de suma de 1000,00 euro. După ce Marius i-a transmis poza, dânsul i-a trimis-o lui ***** (cu părul blond) prin intermediul aplicației

„Telegram”. ***** tot îi spunea că pozele nu sunt calitative și este nevoie să se vadă personal cu acesta. A mai menț*****at că la acel moment se afla în mașină cu ***** (cu părul blond), PRODAN ***** și PRODAN *****, se întorceau din sat și s-au deplasat direct la cămin unde era Marius. Când au ajuns, au coborât toți din mașină, iar când a venit Marius, PRODAN ***** și Marius au urcat în mașină. În mașină Marius i-a oferit buletinul și, din spusele lui Marius, acesta a trecut împreună cu PRODAN ***** controlul facial. După care, toți împreună au mers la bancă, în sectorul *****, str. *****, de unde PRODAN *****, din spuse, a mers la bancă și a primit transferul. Tot în aceeași zi, acesta i-a oferit suma de 1200,00 lei, iar 200,00 lei i-a oferit drept mulțumire că l-a așteptat. A doua zi a fost telefonat de către ***** (cu părul blond) și a fost întrebat dacă vrea să facă bani, și anume exact aceeași situație care au făcut-o cu o zi înainte împreună. El (inculpatul) l-a întrebat ce sumă v-a primi, și i-a zis că exact aceeași sumă (1000,00 lei), la care el (inculpatul) i-a spus că dacă găsește băieți o săi anunțe. Tot în acea seară l-a găsit pe Alexandru ***** a.n. *****. Din nou i-a zis că are nevoie de ajutor, că o persoană are nevoie să primească transfer și trebuie un act de identitate. Dânsul a fost de acord și i-a trimis (inculpatului) poza actului de identitate, la care el (inculpatul) i-a transmis-o lui PRODAN *****. Acesta din nou i-a zis că pozele nu sunt calitative și este necesar să se vadă personal. Seara toți trei s-au văzut, s-a întâmplat exact aceeași situație ca și cu Marius. Seara, PRODAN ***** i-a dat suma de 1000,00 lei, iar el (inculpatul) a decis să-l mulțumească pe Alexandru cu suma de 400,00 lei. Peste o perioadă de timp el (inculpatul) nu mai găsea băieți și a apelat la Alexandru *****, dacă acesta nu are, la care acesta a găsit 4 persoane (Liviu, Silviu, Marius și Iulian), toți fiind prieteni de a-i lui Alexandru. La care iarăși aceeași schemă – el trimite: lui PRODAN ***** pozele, după care acesta îi transmitea 1000,00 lei per persoană, iar el (inculpatul) din această sumă 400,00 lei i le oferea lui Alexandru *****. El (inculpatul) personal, pe lângă Marius, a mai rugat 6 persoane să-i ofere actul de identitate, și anume pe Victor *****a.n. *****, Iulian familia nu i-o ține minte a.n. *****, ***** tot nu-i ține minte familia a.n. *****, și încă o persoană dar nu și-o amintește, ***** BUTNAR, a.n. *****, și GRAJDEAN *****a.n. *****. Toate aceste persoane le-a găsit pe pagini studenților de la *****, pe „Instagram”. De *****enea, a mai menționat faptul că, schema era aceeași – el (inculpatul) găsea persoanele, transmitea poza actului de identitate, după care, împreună cu PRODAN *****, se vedeau personal cu persoanele respective, acesta se ducea să i-a banii, și tot în acea zi îi oferea suma de 50,00 – 100,00 euro per persoană. După care el (inculpatul) din această sumă le oferea băieților câte 100,00 – 400,00 lei, în dependență de suma pe care o primea dânsul. Suplimentar a menționat că PRODAN *****, mereu îl ruga să găsească băieți care nu aveau credite, deoarece aplicația prin care se făcea transferul, achită mai întâi creditul, după care eliberează banii rămași. Cu referire la *****GRAJDEAN, a comunicat că, acesta i-a oferit poza la buletin și, menționează că, dânsul avea un credit la O.N.C. „Iute Credit” S.R.L., dar nu este sigur. PRODAN ***** i-a spus că nu este nimic, pentru că el știe cum să facă în așa fel ca să nu se rețină suma pentru credit și că are nevoie de cartela SIM a lui *****. A mai enunțat că, el (inculpatul) a discutat cu *****GRAJDEAN cu referire la transfer la 17.03.2023, prin intermediul aplicației „Instagram”. El (inculpatul) ia explicat lui *****GRAJDEAN că este nevoie de

cartela lui SIM, dar acesta nu prea era de acord astfel că el (inculpatul) l-a anunțat pe PRODAN *****. După care, PRODAN ***** a venit la dânsul la colegiu și au mers împreună la *****, la Căminul nr. 7, amplasat în mun. Chișinău, în spatele *****. Ajunși în fața căminului, el (inculpatul) a coborât din mașină, a discutat cu *****, dar nu l-a putut convinge. După care i-a spus lui ***** că nu se primește și acesta i-a spus că banii sunt transmiși. El (inculpatul) a urcat în mașină, iar acesta (PRODAN *****) a mers și a vorbit cu *****. După care au urcat ambii în mașină și toți trei au plecat în sectorul Botanica, la o benzinărie, unde el (inculpatul) cu *****au rămas acolo, iar PRODAN ***** a mers cu cartela SIM să ia banii și a zis că revine peste 10 min, dar ei au stat acolo 5 ore. După care, ***** i-a spus că are niște probleme și a venit după dânșii o persoană Andrei *****(nu este sigur dacă acesta este numele lui) și i-au dus pe acasă. I-a spus că nu are toți banii pentru asta și i-a oferit 1000,00 lei, dintre care el (inculpatul) i-a dat 800,00 lei lui *****. Peste aproximativ 2 zile, a primit mesaj de la *****, care i-a comunicat despre faptul că are credit pe numele lui. Tot atunci el (inculpatul) l-a întrebat pe ***** și i-a oferit lui *****nr. de telefon al lui *****. După care ei au discutat între ei și *****nu dorea ca ***** să meargă împreună cu el la poliție, dar până în final l-a anunțat (pe inculpat) că totul este clarificat și totul este bine. A mai menționat despre faptul că, el (inculpatul) nu cunoștea că PRODAN ***** intenț*****a să i-a credit de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. pe numele lui *****GRAJDEAN. După aceasta el (inculpatul) a avut suspiciuni, dar luând în considerație că i s-a comunicat că s-au înțeles între ei, suspiciunile au dispărut. Ulterior, PRODAN ***** l-a rugat să găsească un alt băiat și dânsul l-a găsit pe BUTNARU ***** a.n. *****. A efectuat aceeași schemă, însă după bani au mers la Bălți și acolo s-au parcat lângă O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. Dânsul i-a zis că lângă O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. sunt filiale bancare. El (inculpatul) a avut suspiciuni și a doua zi dimineața a apelat la serviciul Clientelă O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. și s-a prezentat drept BUTNARU *****, la care i s-a comunicat că are un credit activ. El (inculpatul) i-a scris lui PRODAN ***** și l-a întrebat despre toate acestea, dar el nega și i-a spus că posibil este credit pe un telefon mobil. I-a zis (inculpatul) că până nu-i arată dovezi, el (inculpatul) nu are de gând să se mai implice în toate astea. După care, el (inculpatul) a rugat-o pe prietena sa Vlada *****a.n. *****, să-i găsească din nou un băiat. Aceasta l-a ajutat și acel băiat a mers la poliție și a comunicat că dânsa a luat credit pe numele său. A mai menț*****at faptul că Vlada nu cunoștea nimic despre toate astea. El (inculpatul) datele acelui băiat i le-a transmis lui PRODAN *****. Astfel, vina în cele imputate lui o recunoaște parțial, și anume el (inculpatul) doar găsea persoane și cerea actele de identitate ale acestora, crezând că într-adevăr o făcea pentru un transfer bancar, fără a ști că pe numele acestor persoane se iau credite de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. (f.d. 176-180);

- ***Procesul-verbal de audiere a învinuitului GÎNCU Marcel ***** din 21.07.2023,*** potrivit căruia acesta și-a recunoscut vina în cele incriminate parțial, totodată a indicat că își menține declarațiile date anterior în calitate de bănuit. (f.d. 210);

- ***Procesul-verbal de audiere a bănuitului PRODAN ***** din 17.05.2023,*** potrivit căruia acesta și-a recunoscut integral vina în cele incriminate, și de cele săvârșite sincer se căiește. Cu referire la cele întâmplate a comunicat că, a făcut cunoștință cu

GÎNCU Marcel printr-un cunoscut de-al său ROBU ***** a.n. *****, care la acel moment se ocupa cu escrocheriile, și anume dânsul căuta persoane care ar putea să-l ajute să primească un transfer internațional, în schimbul unei recompense de 300,00 – 400,00 lei, la care băieții erau de acord, deoarece aproximativ toți erau studenți și aveau nevoie de bani. A mai menționat că, el (PRODAN *****) cu GÎNCU Marcel uneori se întâlneau în compania lui ROBU ***** și cunoaște despre faptul că ambii sunt implicați în escrocherii cu împrumuturile de la banca O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. Într-o zi din luna martie, când ROBU ***** era plecat în r-nul *****, el (PRODAN *****) l-a contactat pe GÎNCU Marcel prin intermediul aplicației „Instagram" și l-a întrebat dacă are vre-un băiat prin care ar putea face un transfer. Acesta i-a spus că este și acuși discută cu el. Ulterior, peste câteva minute, GÎNCU Marcel i-a transmis poza actului de identitate pe numele cet. *****GRAJDEAN, iar el (PRODAN *****) prin aplicația „Iute Credit", a verificat dacă acesta are credit sau nu. Astfel, acesta avea un credit, însă el (PRODAN *****) nu-și amintește suma concretă. L-a telefona ulterior pe GÎNCU Marcel și l-a întrebat dacă pot să se vadă toți trei să discute și plus la aceasta o să aibă nevoie de cartela SIM a lui *****GRAJDEAN, pentru a o putea însera în telefonul său, a primi codul din 4 cifre și a lua banii de la bancomat. Tot în acea zi el (PRODAN *****) a mers și l-a luat pe GÎNCU Marcel de la colegiul *****, după care au mers la cămin și l-au luat pe *****GRAJDEAN. Când au ajuns la cămin, *****Marcel l-a convins pe *****GRAJDEAN ca să-i ajute să primească transferul, și anume i-a promis suma de 600,00 lei dacă acesta v-a fi de acord. Astfel, *****GRAJDEAN a fost de acord și toți trei s-au deplasat în sectorul Botanica și anume la stația PECO „Petrom", amplasată pe str. *****. Ajunși acolo, *****GRAJDEAN i-a oferit cartela sa SIM și el (PRODAN *****) le-a spus acestora ca să-l aștepte acolo, deoarece el se duce să primească transferul. După care, îndepărtându-se un pic de stația PECO, prin intermediul aplicației „Iute Credit" a depus cerere pentru acordarea împrumutului în sumă de aproximativ 36000,00 lei, la moment nu își aduce aminte suma precisă, dar i s-a acceptat doar suma de aproximativ 24000,00 lei cu tot cu refinanțare, dar nu își amintesc suma precisă la moment. Astfel, după ce i-a acceptat acordarea creditului, a trecut verificarea, a semnat on-line acordarea împrumutului și ulterior a mers la bancomatul „Iute Credit", amplasat în mun. ***** și a ridicat suma de aproximativ 17000,00 lei. După care el (PRODAN *****) a plecat pe chestiile sale, dar peste aproximativ 2 ore, l-a telefonat GÎNCU Marcel și i-a comunicat că dânșii îl așteaptă la stația PECO. La care, el (PRODAN *****) le-a spus să ia un taxi și să plece acasă, deoarece o să se întâlnească a doua zi. A doua zi s-a întâlnit cu GÎNCU Marcel la căminul studențesc al *****, amplasat în mun. Chișinău, str. ***** unde i-a transmis suma de 2000,00 lei ca să-i de-a o parte lui *****, iar restul fiind pentru el. El a luat banii și după aceasta nu s-au mai intersectat. A mai menț*****at și faptul că, fratele său cet. PRODAN ***** ***** a.n. *****, la acel moment se afla în *****, dar peste aproximativ 3-4 ore, el (PRODAN *****) l-a telefonat pe prietenul său cet. *****Andrei, și l-a rugat să meargă să-i transmită suma de 50,00 euro lui GÎNCU Marcel. Din discuția cu *****Andrei a aflat că fratele său era împreună cu acesta. La fel a menționat și faptul potrivit căruia acești bani erau predestinați pentru o datorie mai veche, nu și o remunerare. A reiterat faptul că, vina o recunoaște integral și sincer se

căiește de cele comise. (f.d. 165-166);

- ***Procesul-verbal de audiere a martorului IOSIP Constantin din 19.04.2023,*** potrivit căruia acesta a declarat că, activează în calitate de jurist al O.C.N. „Iute Credit" S.R.L. Reprezintă interesele O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., fapt confirmat prin procura emisă la 21.02.2021. La data de 15.03.2023, persoane neidentificate, prezentându-se ca fiind GRAJDEAN *****, IDNP *****, prin intermediul aplicației „MyIute", au depus o solicitare de a i se acorda un credit nebancar în sumă de 24200,00 lei, cererea fiind înregistrată în sistemul informat*****al „Iute Credit" cu nr. *****. Ulterior, clientul a intrat în aplicația „MyIute" din telefonul mobil și a urmat pașii de verificare a identității sale. În urma verificării și examinării informațiilor furnizate de client, „Iute Credit" a aprobat cererea de creditare cu suma de 24200,00 lei, iar clientul a semnat contractul de credit nebancar nr. ***** din data de 15.03.2023 ora 17:45, folosind nr. de telefon *****. În urma încheierii contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023, s-a acoperit (achitat) datoria de 3670,15 lei, pe un alt contract de credit a lui GRAJDEAN *****și anume contractul de credit nr. *****din 02.01.2023. Astfel, din suma totală a creditului de 24200,00 lei, cu suma de 3670,15 lei a fost închis contractul de credit nr. *****din 02.01.2023, iar suma rămasă de 20529,85 lei, a fost pusă la dispoziția clientului pentru a fi ridicată de la bancomat. În aceeași zi, la 15.03.2023, o persoană s-a apropiat la bancomatul O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., de pe adresa: mun. ***** și a extras din bancomat suma de 19950,00 lei, fiind reținut un comis***** de 579,85,08 lei. Înregistrările video cu momentul în care se extrag banii din bancomatul O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., le v-a pune la dispoziția organelor de poliție pentru a fi examinate și anexate la dosar. La cazul de mai sus, până la data de astăzi, nu a fost făcută nici o achitare a ratelor creditului și, drept urmare, prejudiciul material cauzat către O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., în urma fraudării contractului de credit menționat mai sus, este de 24200,00 lei, această sumă constituind suma creditului (corpul creditului), fără dobânzi și alte comisioane aferente. De asemenea, a menționat că, ulterior, O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. va înainta o cerere suplimentară în care va solicita repararea atât a prejudiciului format din suma debursată, cât și din profitul ratat, cât și din pierderile suportate în legătură cu acțiunile de escrocherie a persoanei în cauză. (f.d. 136-137);

- ***Procesul-verbal de audiere a martorului GRAJDEAN *****din 19.04.2023,*** potrivit căruia acesta a declarat că, locuiește pe adresa indicată împreună cu prietena sa. Activează în calitate de barista în cadrul S.R.L. „*****". Se cunoaște cu cet. GÎNCU Marcel, a.n. *****, din anul I de studii la *****, cu care mai ține legătura și la moment, uneori mai discută. Respectiv, la data de 13.03.2023, aflându-se la domiciliu, aproximativ la ora 16:00, prin intermediul aplicației „Instagram", a primit un mesaj de la cet. GÎNCU Marcel, a.n. *****, care i-a comunicat faptul că, un prieten de al său pe nume PRODAN *****, a.n. *****, are nevoie să efectueze un transfer pe cardul său, din partea sa (a martorului) fiind necesar doar buletinul de identitate și numărul de telefon (cartela SIM). Respectiv, dânsul a fost de acord cu aceasta. Astfel, în urma înțelegerii comune, dânșii trei și anume: el (martorul) cu PRODAN ***** și GÎNCU Marcel, a doua zi aproximativ la ora 15:30, s-au întâlnii în adiacentul *****, după care toți trei s-au deplasat în sectorul Botanica. Mai exact s-au deplasat la o stație PECO „Petrom", amplasată pe adresa mun.

Chișinău, str. *****, 24. După ce au ajuns la stația PECO supra indicată, cet. PRODAN ***** i-a comunicat faptul că, acesta v-a pleca de unul singur la bancă, însă pentru a efectua transferul el are nevoie și de numărul lui (al martorului) de telefon (+37369462812), respectiv dânsul i-a dat acestuia cartela sa SIM. Respectiv, cum a menț*****at și mai sus, i-a dat cartela sa SIM și poza buletinului său de identitate, după care acesta a plecat de unul singur și a comunicat că va reveni peste 10 minute. El (martorul) a rămas cu *****Marcel. Ei amândoi au așteptat la stația PECO supra menț*****ată aproximativ 4 ore, unde, la un moment dat, de ei s-a apropiat fratele cet. PRODAN ***** pe nume ***** (cunoaște că este fratele lui PRODAN ***** din spusele lui GÎNCU Marcel) care le-a comunicat că fratele său PRODAN ***** este ocupat și nu poate să se apropie. După aceasta, fratele lui PRODAN *****, *****, i-a dus pe acasă cu un mijloc de transport de model „*****, mai întâi pe GÎNCU Marcel (pe str. ***** la căminul studențesc), după care l-a dus și pe el (martorul) acasă. A mai menț*****at faptul că, el (martorul) anterior a obținut un credit de la compania O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. la 02.01.2023, iar la data de 15.03.2023, el (martorul) a încercat să acceseze aplicația „Iute Credit" să vadă câți bani mai are de achitat la creditul său, unde a văzut că pe numele său a fost obținut încă un credit în sumă de 24200,00 lei, bani pe care dânsul nu i-a luat. Pretinde martorul că el a obținut doar un singur credit, cum a menț*****at și mai sus. În acei moment el (martorul) a înțeles faptul că, cet. PRODAN *****, a.n. *****, a obținut acest credit cu datele sale din buletin și cartela SIM. Văzând aceasta, el (martorul) imediat s-a deplasat la sediul central al O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., unde a solicitat mai multe date cu privire la acest credit, și unde a fost informat despre faptul că, la data de 15.03.2023, ora 17:45, pe numele său a fost luat un credit în sumă de 24200,00 lei, însă de fapt el (martorul) acest credit nu l-a obținut. La fel a adăugat faptul că, Marcel i-a comunicat precum că, dacă este de acord cu acest transfer pe numele său, pe care l-au invocat ei, drept recompensă îi v-a fi oferită suma de 700,00 lei, așa cum a și făcut. Acești bani i-a dat fratele lui PRODAN ***** atunci când i-a dus acasă. De atunci, până la moment el (martorul) a mai discutat cu Marcel și PRODAN *****. Marcel i-a comunicat că nu știe nimic despre acest credit, iar PRODAN ***** i-a comunica că el nu a luat nici un credit. (f.d. 147-148);

- ***Procesul-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 19.04.2023,*** potrivit căruia reprezentantul O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. – IOSIP Constantin, a solicitat identificarea și tragerea la răspundere conform legislației în vigoare persoanele necunoscute, care la data de 15.03.2023, în intervalul de tip 17:45 – 18:52, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, prezentându-se ca fiind cet. GRAJDEAN **********, a.n.*****, prin intermediul aplicației „MyIute", au obținut un credit nebancar de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., în sumă totală de 24200,00 lei, fiind încheiat contractul de credit nebancar nr. *****, bani pe care, i-au însușit și utilizat în scopuri personale astfel cauzându-i O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., daune materiale în valoare de 24200,00 lei. (f.d. 115);

- ***Procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 11.04.2023***, potrivit căruia au fost constatate circumstanțele sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, unde PRODAN *****, de comun cu *****Marcel, prezentându-se ca fiind cet.

GRAJDEAN **********, a.n.*****, prin intermediul aplicației „MyIute”, a obținut un credit nebancar de la O.N.C. „Iute Credit” S.R.L., în sumă totală de 24200,00 lei, fiind încheiat contractul de credit nebancar nr. *****, bani pe care, i-au însușit și utilizat în scopuri personale astfel cauzându-i O.N.C. „Iute Credit” S.R.L., daune materiale în valoare de 24200,00 lei. (f.d. 116);

- ***Procesul-verbal de ridicare din 19.04.2023,*** potrivit căruia de la IOSIP Constantin a fost ridicată copia contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023; 1 înregistrare video, care surprinde momentul retragerii mijloacelor financiare obținute prin credit nebancar conform contractului nr. ***** din 15.03.2023. (f.d. 139);

- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor din 04.05.2023,*** potrivit căruia a fost supus examinării – copia contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023. (f.d. 142);

- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.05.2023,*** potrivit căruia a fost supusă examinării – 1 înregistrare video, care surprinde momentul retragerii mijloacelor financiare obținute prin credit nebancar conform contractului nr. ***** din 15.03.2023. (f.d. 145);

- ***Procesul-verbal de ridicare din 19.04.2023,*** potrivit căruia, de la GRAJDEAN *****au fost ridicate 2 capturi de ecran a unei conversații dintre GRAJDEAN *****și o altă persoană care-i solicită asistența în primirea unui transfer. (f.d. 150-151);

- Mijloacele materiale de probă:

- copia contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023 (f.d. 140-141) – recunoscut în calitate de mijloc materiale de probă prin ordonanța din 04.05.2023 (f.d. 143);

- o înregistrare video, care surprinde momentul retragerii mijloacelor financiare obținute prin credit nebancar conform contractului nr. ***** din 15.03.2023. (f.d. 144) – recunoscută în calitate de mijloc materiale de probă prin ordonanța din 04.05.2023 (f.d. 146).

12. Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 93 Cod penal, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală, alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Potrivit art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Din economia rigorilor art. 101 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții,

utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de recurs conchide că învinuirea adusă inculpatului GÎNCU Marcel ***** în comiterea infracțiunii de escrocherie, a fost dovedită pe deplin în, acțiunile acestuia întrunind sub aspect subiectiv şi obiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de norma art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM calificându-se după indicii: „*escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase”.*

Concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală specială, fapta reținută în sarcina inculpatului se califică în baza articolului 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase,* reieşind din întreaga sistemă de probe examinate mai sus şi apreciată de către instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 101 CPP, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul GÎNCU Marcel ***** a comis faptele imputate.

Astfel, în temeiul art. 14 alin.(1) CP al RM, „infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală”. De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin.(1) CPP al RM, „instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal”.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) CPP al RM, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: pct. 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; pct. 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; pct. 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; pct. 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; pct. 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi

care anume; pct. 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; pct. 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; pct. 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; pct. 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; pct. 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; pct. 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; pct. 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; pct. 14) cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; pct. 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; pct. 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

13. Astfel, instanța conchide că în privința inculpatului GÎNCU Marcel ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, conform art. 6 alin.(3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, dar și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceștia într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit, astfel că întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 101 CPP, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul GÎNCU Marcel ***** a comis fapta prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM.

Colegiul, analizând declarațiile, martorilor și a inculpatului în coraport cu celelalte probe, consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată și verificate în cadrul instanței superioare. Instanța de recurs subliniază că vinovăția inculpatului este bazată pe constatările probelor verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. art. 190 alin.(2) lit. b) din Codul penal, instanța de recurs constată că în acțiunile inculpatului GÎNCU Marcel ***** se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Conform art. 113 alin.(1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la

toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală, dar şi poziția inculpatului, exprimată prin declarațiile oferite în calitate de bănuit şi de învinuit, la faza urmăririi penale și în cadrul instanței de fond în coraport cu declarațiile martorilor şi cu cercetarea nemijlocită a restului mijloacelor de probă în ședința de judecată, administrate la urmărire penală, Colegiul penal constată că a avut loc fapta prejudiciabilă constatată, care a fost săvârșită de acest inculpat cu vinovăție, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova expuse supra, după semnele invocate infra.

Apreciind probele incriminate inculpatului, Colegiul statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul că inculpatul GÎNCU Marcel *****, de comun cu o altă persoană, sub pretextul primirii unui transfer bancar, urmărind de fapt scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare a obținut de la cet. GRAJDEAN ********** datele de identitate ale acestuia și cartela SIM a ultimului, iar ulterior prezentându-se ca fiind cet. GRAJDEAN **********, a.n.*****, prin intermediul aplicației „MyIute", le-a fost acceptat un credit nebancar de la O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., în sumă totală de 24200,00 lei, fiind încheiat contractul de credit nebancar nr. *****, din care a fost încasată suma de bani de 19950,00 lei, pe care i-au însușit, împărțit și utilizat în scopuri personale.

Astfel, instanța de recurs, analizând declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, studiind multilateral, complet şi obiectiv materialele cauzei penale, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenții, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor în temeiul art. 101 CPP RM, Colegiul penal ajunge la concluzia că vina inculpatului GÎNCU Marcel *****, pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile incriminate a fost deplin dovedită, acțiunile acestuia întrunind sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune stabilite la art. 190 alin.(2) lit. b), Cod penal.

Respectiv, luând în considerare că inculpatul GÎNCU Marcel ***** la urmărirea penală precum și în instanța de judecată a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, Colegiul apreciază că inculpatul a indicat precis şi detaliat despre modul comiterii infracțiunii, inclusiv acțiunile sale înainte de fapta comisă şi cele ulterioare, circumstanțe pe care doar un făptuitor adevărat le-ar fi cunoscut şi de altfel se susțin reciproc cu restul mijloacelor de probă şi declarații ale martorilor. Prin urmare, declarațiile inculpatului GÎNCU Marcel ***** doar au susținut concluzia stabilită prin mijloacele de probă administrate, iar în contextul detaliilor relevante şi plauzibile oferite de acesta, pe care de

altfel le putea furniza doar o persoană care a cunoscut şi a acționat direct la comiterea faptei, în consecință, denotă trăsături ale adevărului comunicat, or veridicitatea unor declarații este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz cea recepționată din depozițiile sale, apreciată în ansamblu cu restul mijloacelor de probă.

Subsecvent, în concordanță cu cele expuse, Colegiul reține că şi informația obținută la faza urmăririi penale din declarațiile martorilor în coroborare cu celelalte mijloace materiale de probă, nu infirmă concluziile instanței în susținerea vinovăției inculpatului şi în argumentarea existenței faptei, precum şi nu trezesc alte versiuni sau inadvertențe la caz, fiind apreciate de instanță în ansamblu cu alte probe şi pe care nu le consideră drept decisive în acest scop.

În aceste condiții, vinovăția inculpatului a fost demonstrată integral, indiferent de contextul recunoașterii de către acesta a faptelor şi astfel poziția lui nu a constituit un mijloc de probă decisiv pentru adoptarea prezentei soluții în speță, ci reflectă doar circumstanțe obiective care au contribuit la fortificarea probatoriului în speță, urmând a fi luate în considerare inclusiv în contextul individualizării sancțiunii penale.

Sub acest auspiciu, Colegiul mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Suplimentar, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat cu ocazia audierii sale în calitate de bănuit şi învinuit, instanța de recurs mai precizează că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, doar declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, pot deveni importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune şi numai el poate furniza cele mai cunoscute informații şi detalii exacte, iar în eventualitatea prezentării unei alte poziții față de probatoriul acumulat, aceștia au avut posibilitate şi obligația să se prezinte în ședință de judecată, unde la propria dorință să-şi conteste sau să susțină cele expuse anterior. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni grave. Astfel, la caz, în privința declarațiilor inculpatului, de către instanța nu au fost stabilite inevitabile suspiciuni, care ar impune prin prisma art. 103 alin.(2) din Codul de procedură penală o valoare probantă acestora, condiționată şi de existența altor probe în cauză, care

să confirme veridicitatea lor, or în prezentul proces penal, toate probele administrate relevă cu exactitate şi fără dubii toate circumstanțele invocate în rechizitoriu şi descrise inclusiv de acuzat.

14. ***Aşadar, cu referință la elementele infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art. 190 CP al RM, urmează a se reitera următoarele:***

Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință şi minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

În subsidiar, conform art. 459 alin.(5) (art. 288 alin.(5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art. 455 (art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligații civile. Prin urmare, bunurile sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privința căruia victimele își exercitau dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracțiunii.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate inculpatului, instanța de recurs subliniază că aceasta se comprimă prin fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

În art. 190 Cod penal noțiunea „*dobândire ilicită*” are sensul autentic de „sustragere”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

Cu referință la fapta prejudiciabilă, instanța de recurs relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care presupune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă fenomenul luării bunurilor. Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, cum s-a descris anterior, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea reală de aceste bunuri sustrase de către inculpat.

Ilegalitatea acțiunilor sale şi gratuitatea luării bunurilor , se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către părțile vătămate, exprimată în declarațiile acestora şi recunoscute de inculpat ulterior.

Cu privire la urmările prejudiciabile, Colegiul reține legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esența caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecință, obiectul juridic alături de obiectul material condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporția reducerii masei patrimoniale a părților vătămate a fost direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepția valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie niște „beneficii prezumate" pentru victimă, ci s-au aflat în posesia reală a inculpatului, în particular la GÎNCU Marcel *****.

Subminând circumstanțele factuale sus redate, Colegiul consideră necesar de a menționa faptul că caracterul de daune în proporții considerabile este prevăzut la prevederile art. 126 alin.(2) CP al RM, în redacția legii cu modificări la data de 06.06.2024 (în vigoare de la data de 07.09.2024) ori această lege are efect retroactiv în temeiul prevederilor art. 10 CP al RM, fiind mai blândă şi mai favorabilă pentru inculpat, care influențează încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, având în vedere că bani pe care, i-au însușit și utilizat în scopuri personale în valoare de 24200,00 lei, care nu depășește valoare de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei,(acțiuni prevăzute la lit. c), alin.(2) art. 190 Cod Penal).

În urma verificării și coroborării ansamblului probator administrat, instanța de recurs conchide că prin elementele de fapt reflectate în probele cercetate, nu şi-a găsit confirmare calificativul "cu cauzarea de daune în proporții considerabile" incriminat lui GÎNCU Marcel ***** pentru comiterea infracțiunii de escrocherie.

Potrivit alineatului (2) al art. 126 Cod penal al RM: „*se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.*

La caz, Colegiul notează că, din acuzațiile înaintate inculpatului și faptele stabilite în ședința instanței de recurs, nu rezultă că valoarea pagubei pricinuite de GÎNCU Marcel ***** depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Corespunzător, se reține că la data comiterii faptei infracționale (anul 2023), potrivit Hotărârii nr. 936 din 28.12.2022 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2023, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, în mărime de 11700 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Respectiv în cazul din speță prejudiciul material cauzat lui O.N.C. „Iute Credit" S.R.L constituie 24200,00 lei.

Astfel, ținând cont de prevederile art.3 alin.(1) Cod de procedură penală potrivit căruia *„În desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească",* acțiunile inculpatului GÎNCU Marcel ***** urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 190

alin.(2) lit. b) Cod Penal, având în vedere modificările operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 07.09.2024, prin care s-a modificat art. 126 alin.(2) Cod Penal având următorul cuprins: "(2) *se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Prin urmare Colegiul ținând cont de prevederile art. 10 alin.(1) Cod penal, care prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică *se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi,* inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale, în coroborare cu prevederile art. 126 alin.(2) CP se impune necesitatea recalificării faptelor inculpatului GÎNCU Marcel ***** în baza art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, având în vedere că prejudiciul cauzat lui O.N.C. „Iute Credit" S.R.L nu depășește 10 de salarii medii lunare pe economie prognozate, ținând cont de faptul că salariu mediu pe economie la momentul săvârșirii faptei (anul 2023) constituia 11700, iar prejudiciul cauzat constituie 24200,00 lei, (11700 x 10 salarii = 117000 lei) astfel în lipsa unui prejudiciu în proporții considerabile cauzat prin infracțiune, Colegiul consideră necesar de a exclude din încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului GÎNCU Marcel ***** semnul calificativ "cu cauzarea de daune considerabile", având în vedere că prejudiciul cauzat părții vătămate nu depășește 10 de salarii medii lunare pe economie prognozate.

Infracțiunea specificată la art. 190 Cod penal este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Din conținutul art. 17 Cod penal reiese că, „se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări".

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul GÎNCU Marcel *****.

Concomitent, instanța de recurs nu a constatat semne care ar infirma prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a beneficia de bunurile sustrase, de a le trece în posesia acestuia.

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, Colegiul penal statuează că

acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani în ipoteza faptelor prevăzute la alin.(2) şi (3). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani, iar inculpatul GÎNCU Marcel ***** este născut pe ***** după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populației, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 70) şi întrunește condițiile subiectului pasibil de răspundere penală, având la data comiterii infracțiunilor pe data de 15.03.2023 vârsta de *****ani.

Contrapunând fapta constatată la componența de infracțiune analizată, Colegiul concluzionează asupra vinovăției lui GÎNCU Marcel ***** de comiterea infracțiunii de escrocherie, prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal, după semnele – escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane comisă de două sau mai multe persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și ținând cont de faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364/1 din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de recurs conchide, că prin acțiunile sale intenționate GÎNCU Marcel ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

15. Cu referire la pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului GÎNCU Marcel ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal, Colegiul Penal menționează că potrivit prevederilor art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Codului penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii

pedepsei.

Colegiul Penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Totodată, potrivit pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art. 394 alin.(2) Cod de Procedură Penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: - stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede şi alte categorii de pedepse mai ușoare; - aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod Penal); - aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art. 89 Cod Penal, precum şi a liberării de răspundere penală conform art. 55 Cod Penal.

Instanța de recurs precizează că în conformitate cu pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În același context, pct. 11 al Hotărârii nominalizate statuează că instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Colegiul Penal constată că la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale, la stabilirea măsurii pedepsei, instanță de apel ține cont de scopul pedepsei penale, de dispozițiile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal. Pe de altă parte, pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (H. c. Belgiei (1987).

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi

decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia. Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 CPP, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părţii speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiuni săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiuni săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiuni.

Aşadar, la adoptarea deciziei și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal respectă prevederile art. 96, art. 385 alin.(1) și art. 394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum şi motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru a-şi îndeplini funcţiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile

Instanța de recurs, notează că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv și personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura

rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

16. Infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) Cod Penal, *prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.*

Conform prevederilor art. 16 alin.(3) CP RM, *infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.*

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 alin.(3) din Codul penal al RM, infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal şi săvârșită de către inculpat – se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Potrivit art. 80/1 alin.(1) din Codul penal *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare*.

În circumstanțele descrise, conform 80/1 alin.(1) din Codul de procedură penală, Colegiul stabilește noi limite la aplicarea pedepsei inculpatului prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, și anume, amendă în mărime de la 637,5 la 1012,5 de unități convenționale sau cu închisoare de la 8 luni la 3 ani 4 luni, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În mod concret, la stabilirea pedepsei inculpatului GÎNCU Marcel *****, instanța de recurs, reține că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 170-171 Vol I), a recunoscut vina în comiterea infracțiunii cauza fiind examinată în ordinea procedurii simplificate, anterior nu a fost tras la răspundere penală.

Totodată, instanța de recurs reține că GÎNCU Marcel ***** a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin.(1) lit. a), b), f), (2) din Codul penal – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, recunoașterii vinovăției, căința sinceră.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)).

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal al RM, circumstanțe agravante în privința inculpatului GÎNCU Marcel *****, Colegiul nu a identificat.

Conform art. 53 din Codul penal instanța de recurs nu a stabilit careva temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul va stabili ultimului pedeapsa.

Prin urmare, Colegiul la stabilirea măsurii de pedeapsă, va aplica prevederile art. art. 8, 10 Cod penal al RM şi anume pedeapsa prevăzută la momentul comiterii infracțiunii.

În ceea ce privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de recurs, se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea apărării societății împotriva comiterii unor astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea. În acest context, Colegiul penal având în vedere limitele pedepsei cu amendă prevăzute de Legea penală, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, în privința inculpatului este echitabilă aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale.

În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop restabilirea echității sociale, cât şi corectarea celui din urmă.

Or, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, *constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă conform limitelor stabilite supra.*

Potrivit prevederilor art. 64 alin.(2) Cod penal al RM, amenda se stabilește în unități convenționale. Unitatea convențională de amendă este egală cu 50 de lei.

În ordinea art. 64 alin.(3) Cod penal al RM, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material – până la 20000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite şi de situația materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luând în considerare circumstanțele cauzei, instanța de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

Totodată, în condițiile art. 64 alin. (3/1) Cod penal al RM, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Totodată, va dispune aplicarea pedepsei complementare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 ani.

17. Aşadar, având în vedere faptul că GÎNCU Marcel ***** este la prima abatere de ordin penal, anterior nefiind judecat, a recunoscut vina, s-a căit de fapta săvârşită, a conştientizat pericolul sporit al faptei comise, instanța de recurs conchide că pentru a restabili echitatea socială şi a preveni săvârşirea de noi infracțiuni este necesar de a-i stabili o pedeapsă cu amendă cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor, astfel că corectarea și reeducarea acestuia, poate fi atinsă și fără a fi izolat de societate.

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Astfel, Colegiul penal, sub aspectul individualizării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, ține cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Totodată, Colegiul penal atestă că, pedeapsa penală se aplică numai de către instanțele judecătorești. Legiuitorul stabilește prin lege pedepsele pentru infracțiuni și criteriile de individualizare a lor. Călăuzindu-se de aceste criterii, instanța de recurs, la stabilirea și aplicarea pedepsei infractorului, realizează voința legiuitorului, și nu a sa. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a Codului penal. Categoria și termenul (limită) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat,

circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

Prin urmare, termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește luând în considerație și personalitatea infractorului, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatei până sau după săvârșirea infracțiunii.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea termenului pedepsei cu închisoare, instanțele de judecată urmează să continue operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca se poate de concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probațiune.

Prin urmare, Colegiul penal luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise și anume că infracțiunea de escrocherie, este săvârșită cu intenție, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanțelor atenuate, de lipa antecedentelor penale precum și de faptul că inculpatul a recunoscut vina în infracțiune incriminată, cauza fiind examinată în ordinea procedurii simplificate, Colegiul Penal conchide că inculpatului GÎNCU Marcel ***** urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci și două mii cinci sute, 00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 (trei) ani, or această pedeapsă are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Din aceste considerente, Colegiul penal, consideră că inculpatul GÎNCU Marcel ***** trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise de către inculpată, ceea ce este perfect proporțional cu faptele comise.

18. Distinct de cele menționate, Colegiul notează că, la individualizarea pedepsei

urmează să se țină cont de personalitatea inculpatului şi condițiile de viață ale acestuia, de condițiile de familie ale inculpatului, de faptul că infracțiunea a fost comisă într-un ansamblu de împrejurări, de faptul că anterior nu a avut conflicte cu legea penală, de faptul că nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, Colegiul penal consideră că acest ansamblu de circumstanțe constituie o premisă esențială pentru aplicarea față de GÎNCU Marcel ***** a unei pedepse sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor deoarece echitabilitatea pedepsei se manifestă în acest caz anume prin stabilirea unei pedepse ce nu l-ar izola pe inculpat de societate, or pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune, din considerentele menționate, subliniind că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, iar pentru această categorie de infracțiuni, Colegiul penal consideră ca fiind echitabilă pentru inculpatul GÎNCU Marcel ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci și două mii cinci sute, 00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 (trei) ani.

Instanța de recurs a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui GÎNCU Marcel nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu amendă, deoarece pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decât atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii şi individualizării pedepsei penale.

Deci, Colegiul conchide că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă individualizată este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Or, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acesteia în viața socială, precum şi cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, *constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de*

amendă cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor şi banilor or anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpată, cât și personalității acesteia.

Colegiul penal și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat decizia pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal. În acest context, instanța de recurs a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiunii săvârşite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de a aplica instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului GÎNCU Marcel, v-a fi pe deplin atins, doar prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci și două mii cinci sute, 00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 (trei) ani, or pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului este capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze faptul că, potrivit materialelor cauzei penale s-a constat faptul că la data de 18.01.2024, inculpatul GÎNCU Marcel a achitat amenda stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024, anexând la materialele cauzei penale bonul fiscal prin care se atestă achitarea amenzii în mărime de 16250 lei(f.d. 42 Vol II).

Prin urmare Colegiul concluzionează că GÎNCU Marcel *****, în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3/1) din Codul penal, a achitat jumătate din amenda stabilită (650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci și două mii cinci sute, 00) lei) în 3 zile lucrătoare din momentul pronunțării sentinței de

condamnare. Respectiv Colegiul atestă că sancțiunea amenzii stabilite inculpatului GÎNCU Marcel ***** este executată integral.

19. Concomitent, Colegiul penal reține că, instanța de fond justificat a soluț*****at chestiunea ce ține de acțiunea civilă, argumentele recurentului în acest sens Colegiul le respinge ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 220 alin.(3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

Instanța de recurs reține că reprezentantul părții vătămate a depus acțiune civilă pe dosar, prin care a solicitat repararea prejudiciului material cauzat în sumă de 24200,00 lei. Cu toate acestea, din învinuirea adusă inculpatului în coraport cu probele examinate, Colegiul reține că prejudiciul a fost cauzat de inculpatul GÎNCU Marcel ***** prin participație cu altă persoană.

Totodată, din declarațiile reprezentantului O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., martorului IOSIP Constantin făcute la 19.04.2023, „În urma încheierii contractului de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023, s-a acoperit (achitat) datoria de 3670,15 lei, pe un alt contract de credit a lui GRAJDEAN *****și anume contractul de credit nr. *****din 02.01.2023. Astfel, din suma totală a creditului de 24200,00 lei, cu suma de 3670,15 lei a fost închis contractul de credit nr. *****din 02.01.2023, iar suma rămasă de 20529,85 lei, a fost pusă la dispoziția clientului pentru a fi ridicată de la bancomat. În aceeași zi, la 15.03.2023, o persoană s-a apropiat la bancomatul O.N.C. „Iute Credit" S.R.L., de pe adresa: mun. ***** și a extras din bancomat suma de 19950,00 lei, fiind reținut un comis***** de 579,85,08 lei."

Cu referire la suma de 3670,15 lei, cu aceasta a fost închis un alt contract de credit a lui GRAJDEAN *****, acțiune care a fost efectuată la inițiativa O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. și nu a constituit o solicitare a inculpatului sau complicelui acestuia PRODAN *****, respectiv acestora din urmă nu le poate fi impusă rambursarea sumei în cauză de care de fapt a beneficiat martorul GRAJDEAN *****. Cu toate acestea, Colegiul reține că O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. nu este privată de dreptul de a pretinde suma în cauză de la GRAJDEAN *****în condițiile contractului încheiat de ultimul.

Concomitent, nici suma de 579,85,08 lei, reținută de O.N.C. „Iute Credit" S.R.L. cu titlu de comision, la fel în opinia Colegiului nu poate fi dispusă spre încasare din contul inculpatului și complicelui acestuia, deoarece, cum a fost stabilit din probele cauzei, pretinsul contract de credit nebancar nr. ***** din 15.03.2023, nu a fost unul real, care ar fi fost încheiat cu scopul de a produce efecte juridice, astfel că acesta este lovit de nulitate de drept, astfel că și efectele acestuia sunt nule, părțile urmând a fi aduse la poziția inițială. Mai mult ca atât, suma în cauză niciodată nu a fost transferată inculpatului și sau complicelui acestuia pentru ca ultimii să poată beneficia de ea, dar a rămas în posesia și la dispoziția O.N.C. „Iute Credit" S.R.L.

Potrivit prevederilor art. 2023 Cod civil, (1) *Dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulți participanți, aceştia poartă răspundere solidară. (2) Se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci şi cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum şi cel care a beneficiat în mod conștient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (participanți). (3) În cazul acțiunii în regres, partea fiecărui*

participant din obligația solidară este proporțională contribuției sale la săvârșirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată.

Iar în conformitate cu prevederile art. 2024 Cod civil, (1) *Persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) În cazul reparării prejudiciului în temeiul art.2007, statul are drept de regres faţă de persoana responsabilă din cadrul organelor de urmărire penală, al procuraturii sau al instanţei judecătoreşti, dacă vinovăţia acesteia este constatată prin sentinţă definitivă sau dacă, în cadrul unei proceduri disciplinare, s-a constatat intenţia ori neglijenţa gravă în acţiunile sau inacţiunile acesteia. (3) Părinţii, ocrotitorii provizorii, tutorii sau curatorii, precum şi organizaţiile prevăzute la art.2008-2010 care au reparat prejudiciul cauzat de un minor sau de o persoană în privinţa căreia s-a instituit o măsură de ocrotire judiciară, nu au drept de regres împotriva acestora. (4) Persoana care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei contribuţii la cauzarea prejudiciului.*

Astfel, din cele enunțate supra, Colegiul alăturat instanței de judecată concluzionează că GÎNCU Marcel *****, împreună cu cealaltă persoană, au obținut de fapt doar suma de 19950,00 lei, care și urmează a fi încasată în mod solidar din contul lui GÎNCU Marcel ***** și celuilalt participant la infracțiune

Prin urmare instanța de judecată întemeiat a dispus încasarea de la GÎNCU Marcel *****, în beneficiul O.N.C. „Iute Credit” S.R.L. suma de 19950,00 (nouăsprezece mii nouă sute cincizeci, 00) lei, cu titlu de reparații pentru prejudiciul material cauzat prin infracțiune, or la momentul actual nu este cunoscut faptul recunoașterii vinovăției sau nevinovăției a celuilalt participant la infracțiune, respectiv GÎNCU Marcel ulterior poate face uz de prevederile art. 2024 alin.(1) Cod civil, care statuează că *persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel*.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin.(1), pct. 2), lit. b) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va admite recursul declarat de avocatul Sergiu VASILIU, care acționează în interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art. 441 alin.(2) CPP, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024, cu casarea parțială a Sentinței atacate în partea individualizării pedepsei penale, și pronunță în această parte o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, menținând în rest dispozițiile Sentinței contestate.

20. În conformitate cu art.art.389 alin.(4) lit.c), 417, 418, 437 alin.(1), pct.1/4), art. 441 alin.(2), 447, 448, 449 alin.(1), pct.2), lit.b) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Sergiu VASILIU, care acționează în

interesele inculpatului GÎNCU Marcel *****, inclusiv din oficiu.

Se casează parțial Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024.

Se rejudecă cauza, și se pronunță o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

GÎNCU Marcel ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, şi în baza acestei norme, cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (1) Cod penal, i se aplică pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 32500,00 (treizeci şi două mii cinci sute, 00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea bunurilor și banilor pe un termen de 3 (trei) ani.

Se mențin dispozițiile Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2255/2022 din 15 ianuarie 2024 cu privire la acțiunea civilă și soarta mijloacelor materiale de probă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN